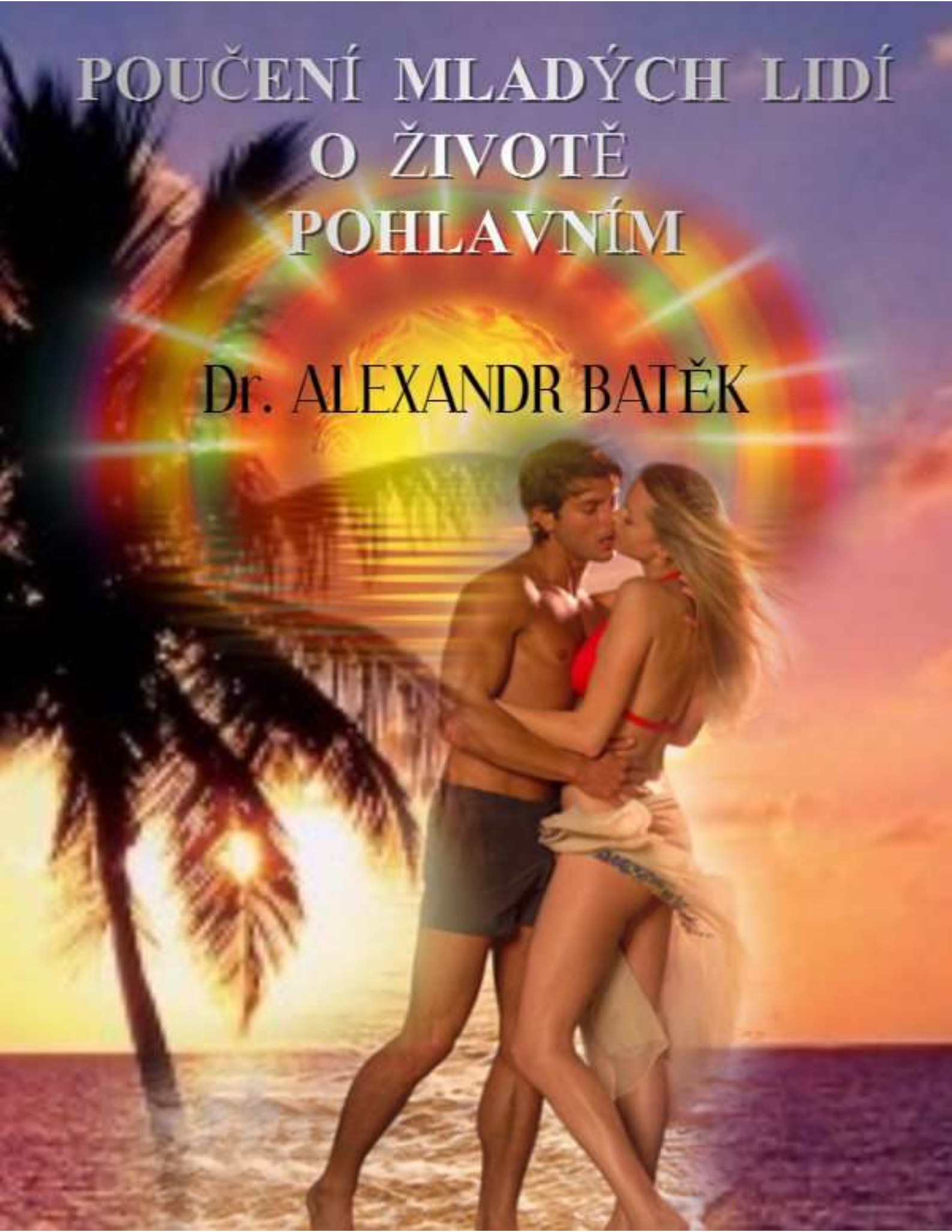

POUČENÍ MLADÝCH LIDÍ O ŽIVOTĚ POHLAVNÍM

Dr. ALEXANDR BATĚK

*POUČENÍ MLADÝCH LIDÍ O ŽIVOTĚ
POHLAVNÍM.*

SETBA 3o.

Dr. ALEXANDR BATĚK

Je-li život pro všechny lidi tím nejdůležitějším na světě, je-li souhrnem všeho, co máme, jest zákon života základním zákonem, jimž řiditi se musí veškero naše počínání, jimž řiditi se musí předpisy našeho konání, jimž řiditi se musí naše mravnost.

Jest to vlastně dvoji zákon dle toho, jak se na věc díváme. Se stanoviska našeho subjektivního jest to zákon sebezáchování. Tento zákon jest hluboko v našem nitru zapsán a jest tak mocný, že jest téměř nemožno ho neposlouchati. Jen zkusme zadržeti dech na tak dlouho, až nás to zbaví možnosti žiti. Vypravuje se o jednom Řekovi, že zadržel dech a tím se o život připravil. Pokládám to za pravdě nepodobné, aby to člověk dovedl, neboť příroda si sama pomůže a přinutí nás k dechu. Stejně jest známo, jak nepřemožitelnou jest žízeň a hlad když se stává postění životu nebezpečným. Tyto mocné pudy jsou strážci života našeho bdící nad sebezáchovou.

Leč o zákonu života lze uvažovati ještě se stanoviska všeobecnějšího a potom mluvíme o zákonu zachování rodu. Také tento zákon jest velmi mocným, není však tak bezprostředným, jako zákon sebezachování. Zákon zachování rodu jest tak mocným, že celý sociální život a následkem toho i celá literatura jest ho plna. Každý román točí se až na malé výjimky kolem problému pohlavního a našim zvědavým čtenářkám bývá při všem nejdůležitější otázkou, "jestli se dostali". Také ve všech i nejpodivuhodnějších zápletkách sociálních a politických bývá obyčejným řešením úsloví „cherchez la femme“, „hledejte v tom ženu“. Vlastně bylo by lépe říci, hledejte v tom pud pohlavní, jakožto hlavní pud, jímž se mužové i ženy ve svých rozhodnutích řídí.

Zapíráti si, že tomu tak jest, bylo by klamati sama sebe. Stejně nerozumným by bylo nad tím naříkati a pud pohlavní jako něco neřestného odmítati. Není neřestným to, co jest přirozeno, nýbrž naopak to jest správně, dobro a mravně. Není nemravným pud pohlavní, nýbrž jeho zneužití a proto si musíme ujasnit, v čem záleží zneužití pudu pohlavního. Toho zneužívání a znehodnocování jest tolik, že jest skoro těžko nalézti řádný začátek.

Již samo to, jak se na věc nahlíží a jak se o věc mluví, jest přímo hnusným. O věcech pohlavních obyčejně nedovedou lidé jinak mluvit, než v podobě kluzkých vtipů. Mluvte o věci vážně a průměrný šosák se od vás s opovržením a velkým

gestem odvrátí. Přijďte mu s kluzkým vtipem a on se stane blaženým a z vděčností za to, že jste polehtali jeho smyslnost vám ten vtip pořádně opepří. Dvojsmyslnost, neupřímnost poťouchlost a chytračení nikde více se neprojeví, než na této kluzké půdě. Zda necítíte, že na tomto místě jest nejvíce potřebí převýchovy národní a chceme-li zvednouti charakter našeho národa, že na tomto místě právě musíme nasaditi páky?

Právě proto, že o věcech pohlavních nikdo nechce mluvíti, aby se nevystavil posměchu nebo pohrdání svého okolí, právě proto, že řeči takové nikdo nechce poslouchati, domnívaje se že jest jedině slušným o nich dělati nařestné vtipy, právě proto o nich lidé tak málo vědí a mají pojmy tak převrácené, že neznalost tato jest přímo katastrofální.

Jednou z nejhorších předpojatostí jest ona, jež předpokládá, že pud pohlavní jest naprosto nepřekonatelným a že škodlivě jej přemáháti, a chtějí jej zregulovati tak, aby se stal zdrojem štěstí rodinného a národního. Tak povstaly hloupé a ničemné bajky, že zdrženlivost v ohledu pohlavním vede k impotenci a chorobám.

Elise B. Burnsová obrací se v listu svém soukromém k rodičům, lékařům a správcům škol prou této pověře těmito slovy:

„Člověk jest to, co myslí — učení to jest klasickou pravdou. Jestliže chlapci bylo vštípeno knihami, a soudruhy staršími jeho že ve čtrnácti nebo patnácti létech vyměšování semene nevyhnutelně se děje, a sémě se nahromaduje, a že se to děje bez jeho vědomí a vůle že nemůže tomu překážeti, a že proto, aby zachoval zdraví, jest mu nevyhnutelno periodicky jakýmkoli způsobem vykonávati toto vyměšování, jeho chování ihned počne odpovídati jeho přesvědčení.

Přirovnávati, jako činí lékaři, vyměšování semene ke žluči, žaludeční šťávě atd. — utvrzuje tuto theorii v mysli mladého člověka a podporuje ho v jeho záhubných zvycích: ale místo žluči dejte slzy a vykonáte v jeho mysli zcela jinou představu. On ví, že slzy nejsou podstatnou podmínkou života a zdraví. Člověk může býti dokonale zdráv a ani jednou neplakati po pět anebo také padesát roků. Slzní vlhkota vždycky jest pohotově, ale v takovém malém množství, že jí nepozorujeme. Slzy jsou vždy pohotové očekávající přiměřené příčiny, aby se prolily, ale nehromadí se a neškodí člověku, proto, že neprolévají se denně, týdně, ani měsíčně.

Vytékání jak slz, tak i semene nejsou podstatnými podmínkami pro život a zdraví. Jedno i druhé jest v největší míře pod kontrolou obraznosti smyslů a vůle.

Vytékání jednoho i druhého může býti zadrženo okamžitě náhlou duševní činností.

Kdyby muži a chlapci mohli býti přesvědčeni a kdyby cítili, že dopustiti výtoku semene bez rozumné a přiměřené příčiny jest právě tak ponižující jako i prolévání slz často i při malicherných případech a že kromě toho bez příčiny výtok semene jest rozrušující utrácení životní síly, osvojování si zvyků sebeprznění, prostopášnosti a nezdrženlivosti v manželství se všemi toho zhoubnými následky, byli by vyvarováni v nejvyšší míře."

Pověděl jsem nahoře, že pud pohlavní jest pudem mocným, ale nikoli tak bezprostředným jako pud sebezachování. Tím chci říci, že není-li okamžitě ukojen, nemá to pro zachování rodu takových následků, jako neukojení potřeby dýchání pro život jednotlivců, lest toliko projevem přebytku sil a jakožto takový dá se přeměnit v energii jiného druhu, jako každá energie jiná. Naučíme-li se ovládati své pudy můžeme energii pohlavní přeměnit v energii pracovní anebo v energii mozkovou. Tím se vysvětluje, že může býti jeho projev zastaven okamžitě náhlou činností, zvláště činností duševní.

Proto jest raditi zvláště lidem mladým, aby se oddali usilovné práci, je-li jim těžko přemáhati své chtíče, aby upjali veškeru mysl svou na splnění svých povinností, na dosažení cílů, které si vytkli. Ať jsou si vědomi, že pud pohlavní jest vzácnou schopností, která jim umožňuje stát se i tělesně nesmrtelnými a žít jednou dále ve svých dětech a v dětech svýchdět

Jesi třeba jim věděti, že pokud se výtok semene projevuje pravidelnou občasou pollucí ve snu, není ničím nepřírozeným, ani nezdravým právě tak jako čmýra u děvčat, ale právě tak musí vědeti, že každé zúmyslné přispění k tomu, aby tento výtok nastal, jest nečistým sebeprzněním čili onanií.

Ukájení pudu pohlavního tímto způsobem je ohavný zlozvyk protipřírodní, který příroda tresce chorobnou přecitlivělostí, po všechným slábnutím, bolestivosti údů, šlápnutím smyslů, ztrátou sil tělesných i duševních a celkovou sešlostí. Lidé dříve vtipní a nadaní hloupnou a stávají se slabomyslnými. Příznačnou jest ztráta vůle. Síla duševní jest zlomena a „mladý stařec" jest nejpřiléhavější název pro člověka

takového. Jakoby příroda chtěla ukázati, že nepřeje si mrhání sil k účelům jiným, než ke kterým ona je určila. Výčitky svědomí, omrzelost života, nerozhodnost, otupělost a nechut k životu způsobují, že takoví lidé často o sebevraždu se pokoušejí. Schází jim však dosti pevné vůle, aby úmysl svůj také provedli. Jest to celkem zkažený život.

Proto by se se měli mladí lidé varovati dříve, než je pozdě. Nejčastěji stačí upozornění, aby se mladík vystřel těchto zhoubných následků.

„Není však jen tělesná onanie“, praví Dr. Hufeland ve své Makrobiotice, „nýbrž i duševní, totiž dráždění tantásie oplzlými a smyslnými knihami a obrazy, kterážto onanie není o nic méně nebezpečnou, než tělesná. Ba může se státi skutečnou duševní chorobou, při níž myšlenky se obírají stále týmiž předměty. Osobu takovou pak nezajímá nic jiného, než co se týká předmětů těchto, ale nejmenší dojem rázu toko vzbudí v něm ihned značné napjetí a rozohnění, celý jeho život je neustálé dráždění, což tím více oslabuje, čím více jest to podráždění bez ukojení.“

Onanie nazývá se zcela přiléhavě sebeprzněním a není sebeprzněním horšího, než když se prznl duše.

Boj proti onanii musí počítí poučením. Druhý stupeň pak iest odstranění příčin a podnětů. Třetí stupeň jest činnost rušící možnost choroby té.

Poučení musí vésti k tomu, aby si mladý člověk uvědomil, že onanie jest proti přírodě a že každý, jak praví Herbert Spencer, „kdo se zákony přírodními řídí, stane se šťastným, kdo je porušuje, nešťastným.“

Příčiny onanie jsou jednak tělesné, jednak duševní. Tělesné příčiny souvisí s nesprávným stravováním. Kdo se přejídá způsobuje nestrávenou potravou a tvořícími se plyny ve střevě tlak na ústrojí pohlavní, čímž se toto dráždí. Krčmě toho dráždí se přímo nervstvo pronikajícími ze střev plyny, což vede též k podráždění pohlavnímu. Stejně dráždí se nervy mládeže kouřením a výstřelky všeho druhu. Mladí rádi si hrají na staré a poněvadž těmto hrám není organismus jejich přizpůsoben, nastávají poruchy. Sem náleží v první řadě alkoholismus mládeže. Alkohol jest pro dospělé nezdravým, ale pro organismus nedospělý jest přímo jedem. Pití na noc přeplňuje měchýř močový a způsobuje podráždění ústrojí pohlavního. Nevinnost mnohého mladíka byla prodána za jedinou večer vypitou sklenici piva.

Nadbytečné požívání masa rozčiluje a nese často vinu na rozrušení pohlavním. Těsné byty městské a všechny ony bědy jež souvisí s celkovou bídou sociální, nesou

spoluvinu na zkáze mládeže. Nad to nebezpečné vzrušování fantasmie pornografickou literaturou, necudnými obrazy, které ukazují poloodhalená těla, tak, aby vzbuzovala žádostivost po odhalení úplném. Čistěno člověka nepohorší tělo nahé, ale urazí tělo polozahalené s koketním posunkem rozněcujícím smyslnost. Takové vybízivé. polobránivé postoje. taková lživá posa, zakrývající vnady třeba neskutečné, nabízející se a utíkající, bránící se, aby vzbudila zdání nevinnosti, krátce všechna tělesná i duševní koketerie má za následek prznění těla a prznění duše.

Když mládež dospívá a přestává bytí dítětem a ještě není člověkem dospělým, jest vystavena největším svodům. O, kéž by věděla, jak dobře by bylo pro ni, kdyby dítětem zůstala třeba až do věku pozdního. Kéž by pochopili a, že chvátajíc státi se zralou, stává se přezrálou a olupuje se sama o nejkrásnější květ svého života. Jakoby strom, když ozdobiti se má prškou bílých květů tyto shodil, jsa jat touhou po ovoci a způsobil předčasné svadnutí listí a jich opadaní. Ubohý strom, ubohá mládež.

Mnohý mladík myslí, že stal se mužem tím, že se mu podařilo svést první děvče. A přece kdyby uvážil, že ta dívka má také bratra, a že by takovým bratrem mohl býti on. Zda by si přál, aby se stalo jeho sestře, co on činí dívce té? Anebo kdyby vzpomněl, že i jeho vlastní matka byla kdysi děvčetem a že mohla býti podobným svodům vystavena. Jak by asi se postavil vůči takovému svůdci, takovému zloději clisvých nejdražších, nejbližších bytostí? Anebo ať uváží svůdce takový tohle je ať si uvědomí, co bude žádati jednou od své příští choti. Jistě, že bude od ní chtít, aby byla neporušena, čista. Zda bud moci žádati od ní to, co sám jí nebude moci dáti? Není-li spravedlivo, aby zachovával tutéž čistotu před sňatkem svým, jakou bude žádati od své nastávající? Vím z vlastní zkušenosti, jak tato myšlenka dovede zadržeti na uzdě i nejprudší vášeň. Jest k tomu jen potřebí smyslu pro spravedlnost a vážnost k ženě, která má svůj původ v lásce k vlastní matce. Tim naučí se chápat, že příkaz zachování pohlavní čistoty před sňatkem neplatí jen pro dívky, nýbrž stejně i pro muže.

Jestliže jest nutným příkazem hájiti čest dívčí a jestliže svůdce pozbyl již dávno onoho nymbu, jakým se honosil pověstný

Don Juan, jest nemenším příkazem hájiti čest svou vlastní. A tuto čest zaprodává každý, kdo si lásku kupuje. Kupuje zboží, jež jest na prodej vystaveno tomu, kdo přijde a za ně zaplatí, ukazuje, jak málo cení svou lásku vlastní. Dává ji a ještě na ni

příplácí. Nech si představit, že by se tímto činem měl pochlubit ve společnosti dívek, v níž jest jindy tak rád obdivován a v níž se domnívá, že tak leckteré dívčí srdéčko zaplane touhou po jeho objetí. A nyní jde a hodí tuto svou lásku prodejně ženštině, u níž si není jist, že jej nad to neoblaži některou z těch hrozných nákaz, jimž říkáme nemoci pohlavní.

Jsou nakažlivé, těžce vyléčitelné a nad to ještě dědičné. Kapavka, měkký vřed a příjice jsou nejobyčejnější z nich přenášejí se hlavně obcováním s lidmi nakaženými a proto jest prostituce největší jejich šířitelkou. Každý, kdo jest nemocí takovou štížen, měl by se předně varovat dalšího obcování. Opět jest to novým dokladem, že příroda sama trestá ty kteří proti jejím zákonům na vlastním plemeni se prohřešují. Ona je prostě vyřadí z dalšího plemenění buď tím, že je činí vůbec neplodnými, anebo je obdařuje potomstvem určeným k vymření. Nad to jim připravuje smutný osud člověka degenerovaného a bere jim radosti životní, jež v míře přehojné udílí těm, kteří poslušní jsou jejich příkazů.

Prostituce jest, jak již řečeno pramenem nakažlivých nemocí pohlavních, ona však jest též zřídlem veškeré nákazy duševní. Policie dobře ví, kde hledati největší zločince a vyvrhele lidské společnosti. Jest jisto, že právě tato okolnost nejvíce přispěla k reglementaci prostituce. Bordely staly se jakýmsi pastěmi na zločince sprosté i na zločince politické. Kdyby nebylo těchto ohledů, nelze pochybovat o tom, že již dávno by se bylo podařilo reglementaci prostituce zrušit. Ale my vidíme, jak to spolu souvisí.

Prostituce jest moderním otroctvím. Ženy prodávají svá těla chlipníkům, kteří nemohou se dočkat, nedovedou ovládat svých pudů a což nejhoršího, i takovým, jimž vlastní žena nestačí a kteří si přejí větších vzrušení smyslnosti, a poddávají se úplně své stránce zvířecí. Oni jsou vinni tím, že tisíce nebohých tvorů ženských jest odsouzeno k živoření v bídě, že jsou vysávány nesevědomitými kuplířkami, že odnaučí se poctivé práci a tím si uzavrou za sebou možnost návratu do čestného života a odsuzují se k rychlému sestárnutí a k žebrácké holi. Déle než 7 let netrvá tento nevázaný život takového děvčete a potom jest stařenou štíženou nějakou nemocí pohlavní a určenou k vyhození na dlažbu. V nejlepším případě stane se sama kuplířkou a mstí se na jiných za to, že její život jí byl zkažen.

Tak jest poskvrněno to, čemu říkáme láska a co pokládáme všeobecně za to nejvyšší, co člověku bylo na světě dáno. Spojení muže a ženy jest ospravedlněno jedině láskou a ničím jiným. Každé spojení jiné jest špatné a hanebné. Takové spojení z lásky vylučuje však mnohoženství a mnohomužství. Proto jest, jak praví Bjornson, manželství jakožto jednoženství a jednomužství ideou pokrokovou. Manželstvím dostalo se dětem domova, lidem stálého sídla, rodiny, jež mohla se státi základem rodu, národu, státu. Celá civilisace na něm spočívá. A má-li tato civilisace své chyby, nejsou tyto zaviněny manželstvím, nýbrž naopak tím, že se manželství ve státu dosud nedostává toho místa, jehož zaslouží. Teprve v poslední době se uznává, že jest třeba pomoci i manželstvím obdařeným mnoha dítkami.

Ovšem nebývají všechna manželství veřejně uzavřená skutečnými manželstvími z lásky, A právě tak jest jisto, že mnohé spojení z lásky jest dokonalejším manželstvím než manželství svázané před knězem. Jsou manželství nemravná, právě tak jako jsou soužití dvou lidí v lásce bez sňatku svazky posvátnými.

Spojení dvou duší a těl z lásky jest vlastně tím pravým skutečným manželstvím, kdežto sňatek pro peníze, pro čest, k povýšení a z jiných vnějších příčin jest kuplířstvím a následkem toho jest vždy svazkem nemravným. Proto jest tolik neštěstí v životě manželském, že se sňatky jen zřídka kdy uzavírají z lásky, a i tehdy, když se to zdánlivě stává, bývá to nikoli láska, nýbrž prudká, ale brzy uhasínající vášeň.

Proto by měli lidé než vstupují ve sňatky dobře a důkladně o tom uvažovati, zda se k sobě hodi, zda se mají tak rádi že jsou ochotni spolu vše dobré i zlé trpělivě snášeti, zda jsou s to, sobě navzájem své chyby odpouštěti, a jeden druhého ve všech jeho snahách a dracích podporovati. Proto by se měli navzájem snoubenci poznati. A jedná se tu hlavně o poznání duševní. Snoubenci mají k sobě býti zcela upřímní a nemají jeden před druhým ničeho tajiti. Toto tajnůstkářství se nikdy nevyplatí. Vede k neupřímnosti a mnohým nedorozuměním by se lidé vyhnuli, kdyby dovedli býti k sobě navzájem upřímnými Platí-li toto pravidlo všeobecně, platí tím více u lidí spojených poutem tak úzkým, jakým jest svazek manželský.

Nic tak neotravuje vzájemné soužití lidí, jako nedůvěra podezřívavost a její odrůda, žárlivost.

Při volbě manžela nebo manželky mají si lidé býti vědomi, že účelem tohoto spojení jest zplození a vychování nových lidí a že hříchy rodičů mstí se na potomcích.

Měli by záhy pocítiti tíhu oné zodpovědnosti, již na sebe berou. Jak duševní, tak i tělesné vlastnosti se dědí a to tím více, jsou-li u obou rodičů zastoupeny. Proto by neměli ve sňatek vcházet lidé zatížení nezhojitelnými neduhy. Také pijanství, slabomyslnost a pohlavní prostopášnost jest dědičná a jest hříchem proti národu zatěžovati těmito slabostmi budoucí pokolení dosud nezrozené. Již Hippokrates věděl, že „p i j á c i rodí opilce“ a v novější době bylo toto faktum přesnými statistickými daty prokázáno.

Ve sňatek nemají lidé vstupovati příliš mladí, protože nejsou ani dosti dospěli, aby dovedli posouditi zodpovědnost, již na sebe berou a dostáti svým povinnostem z toho plynoucím, ani nejsou dosti vyvinuti, aby mohli míti potomstvo dosti silné a zdravé. Jsou mnohé nezpůsoby svatební, o jichž odstranění jest nutno pečovati. Jeden z nejnebezpečnějších takových nezpůsobů jest, že se lidé a mezi nimi často i ženich a nevěsta přejídají, opíjejí a nervosně rozčilují, čímž stávají se novorozené děti zatíženy následky oněch výstřelků před jejich zrozením zaviněných.

Pověděl-li jsem, čeho všeho jest nám se varovati, máme-li žiti životem čistým, poukazoval jsem pouze na stránku negativní celé věci. Nyní musím ukázati, že věc ta má i svou stránku pozitivní. Zmínil jsem se hned na počátku o tom, že pud pohlavní jest sice pudem velmi silným, že však není tak bezprostředním jako pud sebezachování a že jej lze následkem toho regulovati a v čas potřeby jej lze i v energii jinou přeměnit. A v tom právě leží pozitivní stránka celé věci. Najdeme-ti dosti silné vůle, abychom přebytků sil svých, místo abychom je utráceli v pohlavních zvrácenostech vynaložili na práci tělesnou a duševní, hlavně na duševní, stane se nám přebytek tento nevysýchajícím pramenem netušené energie, již možno nám využiti k oblažení svého okolí a k obšťastnění i sebe samých. Nemysleme jen stále na sebe a nemazleme se zbytečně se svým světobolem a se svým srdcem ztýraným, tak jakoby jiní lidé neměli citu a neměli bolestí. Starejme se raději, abychom se stali užitečnými svému okolí, abychom hojili jeho bolesti a nerozmnožovali jich svou vlastní bolestivostí a citlivůstkářstvím.

Uvidíme pak, že leckterá naše nesplněná touha a nešťastná láska promění se nám v bublinu vzdušnou, nafouklou, lesklou, ale již slabým vánkem praskající. Naše nepřemožitelné pudy se nám pak často zjeví jako nezpůsoby nevychovaného

zvířátka a my staneme se snad o leckterou illusi chudšími, ale také o leckterou zkušenost bohatšími.

Tedy ještě jednou. Nemazleme se příliš se svým vlastním já a máme-li někoho opravdu rádi, dokažme, že dovedeme pro něj i něco snášet a že nám záleží opravdu na jeho štěstí a nikoli na naší sobecké rozkoši.

To-li dovedeme, pak pochopíme, že pud pohlavní nám může býti zřídíem největších sil, jichž může se člověk stati účastným a že může býti pramenem nejvzácnějších a nejušlechtlejších požitků v životě lidském.

Nyní ještě shrnu v jedno vše, co v tomto krátkém pojednání bych rád na srdce vložil mladým lidem.

Nevzbuzujte v sobě přílišnou smyslnost. Varujte se přejídání, alkoholu, kouření, čtení soisů pornografických, nazírání na oplzlé obrazy, dvojsmyslných vtipů, anekdot. Neobírejte se však příliš ani zamilovanými romány, které nelíčí skutečný život, nýbrž jakýsi vysněný, smyslnosti lahodící.

Na druhé straně však neumrtvujte v sobě zdravý smysl pohlavní asketismem, a nepokládejte své tělo za něco nízkého, ničemného a špatného. Naopak hleďte si i svého těla, aby se pravidelně vyvíjelo, ale nedopouštějte, aby se ono se svými pudy stalo pánem vaším, nýbrž přičiňte se, aby bylo vaším věrným sluhou.

Vězte, že zákon zachování rodu jest také zákonem vaším a že jste povinni sobě samým i národu svému sebevýchovou co nejdokonalejší. Vězte, že jen tělesně i duševně zdraví lidé mohou ploditi tělesně i duševně zdravé potomstvo. A tím jsme povinni budoucím pokojením, tím jsme povinni svému národu i lidstvu

Spojení jednoho muže s jednou ženou jest posvátným úkonem přírodním a manželství na lásce založené jest ideou pokrokovou. Při tom se však chraňme názoru, jakoby spojení mimomanželské, je-li vedeno skutečnou láskou, bylo něčím nečestným a nezapomínejme, že právě manželství může býti nečestným, je-li uzavřeno s cílem hamižným. Již dokonce nepřenášejíme své pohrdání na děti nemanželské, které přece by za svůj původ ani tehdy nemohly, kdyby toto spojení bylo něčím tak ničemným, za jaké se obyčejně považuje.

Nedotýkejme se bez potřeby ústrojů pohlavních a vůbec na ně příliš nemysleme. Varujme se onanie jak tělesné tak i duševní, neboť jest těžkým hříchem proti přírodě a

proti životu a jest trestáno povšechným seslabením zvláště zničením vůle a různými chorobami.

Zůstávejme před manželstvím pohlavně čisti k vůli tomu, nebo k vůli té, již oddati se chceme, třeba že ji nebo jej ještě ani neznáme. V něm nebo v ní ctíme sami sebe. Prostituce jest zneuctění muže i ženy, jest duševním i tělesným otroctvím, zločinem, který příroda stihá těžkými, dědičnými a těžce vyléčitelnými nemocemi.

Zůstávejme i v manželsvi čisti, jeden druhému věrni, a užívejme rozkoší, jichž nám skýtá k vzrůstu vlastnímu, k doplnění své pohlavně jednostranné přirozenosti, a k prospěchu svého národa i lidstva

Hleďme na život očima velkého dítěte, těma krásnýma, velkýma očima, jež ničím se nepohorši, ale vše chápou prostě, tak jak to vidí. Za ničím nepozorují a nevyhledávají lsti, protože samy žádné lsti v sobě neskrývají. Buďme prosti a pravdiví. Užívejme darů, jichž nám příroda skýtá, ale buďme si zároveň vědomi povinnosti a zodpovědnosti, které nám z činů našich vyplývají.

Tak-li budeme žiti, můžeme býti jistí, že vykonali jsme svou povinnost a že učinili jsme vše, co pro dobro budoucího pokolení vykonati bylo nutno.

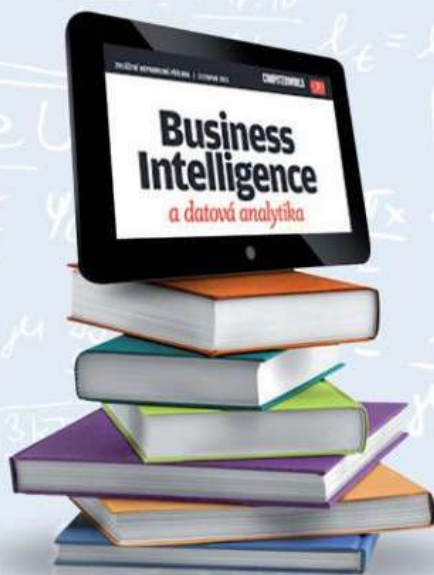
A těm budoucím náleží svět.

Zadarmo tisíc kníh online

 na stiahnutie

eKnizky.sk sú poprednou digitálnou publikačnou platformou a prinášajú výnimočné zážitky z čítania elektronických kníh, časopisov, katalógov a novín. Umožnili sme veľmi ľahkou formou zdieľať a objavovať zábavné, informatívne a originálne písomné obsahy na webe. Našou víziou je oslobodiť písané slovo, spojiť ľudí s informáciami a nápadmi, ktoré sú pre nich najdôležitejšie.

Najjednoduchším spôsobom, ako túto stránku definovať, je pomenovať ju Youtube pre dokumenty. Ľudia si tu môžu nahráť textové dokumenty, knihy, časopisy a noviny vo formáte PDF, ktoré chcú a môžu ďalej ľahko zdieľať s ostatnými. Možno nimi listovať, zoomovať, vytlačiť ich na papier, alebo v nich fulltextovo vyhľadávať.

eKnizky.sk sú miestom, kde váš obsah nájde svoje publikum a kam prichádza množstvo ľudí každý deň čítať, diskutovať a hodnotiť. Dávame čitateľom ešte viac možností pre čítanie a zdieľanie.

Naším poslaním je posilniť jednotlivcov, firmy a inštitúcie zverejňovať svoje dokumenty v digitálnej platforme.